

faae denne Bestemmelse ud af Grundloven, men uden at bryde sig om den handler hvert derimod.

G. Winther: Jeg skal udtale et Par Ord med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds gjorde. Han bebrejdede mig, at jeg ikke, istedetfor at stille en Interpellation, havde forsøgt at forelægge et Lovforslag derom. Jeg maa dertil sige, at jeg virkelig har arbejdet paa et saadant, men at jeg af Hensyn til en Uttring af den ærede Formand — det maa jeg anføre her til min Retfærdiggjørelse, uagtet det var en privat Uttring — at han ikke troede, at flere private Lovforslag vilde kunne komme for i denne Session, troede at maatte gaae en anden Vej og komme med en Interpellation desangaaende, for at henlede Opmærksomheden paa Sagen. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds er altsaa ikke berettiget til at troe, at jeg har gjort det paa Skramt og blot for at foraarsage en mulig Mistændelse af mine ærede Medrigsdagsmænd. Naar han har bebrejdet mig, at jeg her har sammendænet disse Kjendsgjerninger og ikke ordnet dem, da har jeg jo netop selv sagt, hvorfor jeg har gjort det saaledes, nemlig fordi jeg ikke vilde insinuere Noget imod Noget, og han tør dog troe mig, naar jeg selv siger det (Latter). Han bør ikke gjøre mig den Beskyldning, at jeg har opstillet dem saaledes imellem hinanden, for at vakte en Mistanke paa Noget af de ærede Rigsdagsmænd. Forøvrigt er det min Overbeviisning, at saavel Meddelelsen af Ordener og Titler som andre Naadesbeviisninger fra Regjeringens Side maa foraarsage saadant Omvalg eller bør optages i en saadan Lov og derfor har jeg ogsaa nævnt de Mænd, som paa den Maade ere blevne forfremmede. At jeg ikke var i Overensstemmelse med jeg veed ikke hvilke Rigsdagsmænd, dengang den grundlovgivende Rigsdag var sammen, er jo Noget, der er ganske ligegyldigt. Forøvrigt forekommer det mig, at han, ved at fremhæve af hvem hiin Minoritet bestod, ogsaa udsatte sig, for at give Anledning til Mistydning. Jeg hørte, at han betonedede et enkelt af Navnene som det, der gjorde, at man ikke skulde tage imod et

Raad, der kom fra den Kant (Latter). Saaledes forstod jeg ham. De omtalte Rigsdagsmænd vare David, Hansen, Jespersen og Usfing. Det forekommer mig idetmindste, at han ligesaagodt kunde blive misforstaaet, som han har kunnet misforstaae mig.

B. Christensen: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion med mange Ord. Jeg skal blot bemærke, at forsaavidt det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Falster (Monrad) synes at have lagt Bægt paa, at i den grundlovgivende Forsamling vare min sædvanlige Nabo og jeg ikke enige med de nævngivne Medlemmer, der allerede dengang vilde have stillet en ubetinget Befaling om Omvalg for de Folk, der vare blevne forfremmede, saa vilde han dog tage meget feil, hvis han troede, at jeg, forsaavidt jeg ikke tiltraadte det dengang fremkomne Forslag, havde overseet den Bigtighed for den hele constitutionelle Udvikling, som det har, at i visse nærmere bestemte Tilfælde slige Omvalg, slige Appeller til Valgerne finde Sted. Men det var mig tillige og er mig endnu klart, at saadanne Tilfælde udtrykkelig maae bestemmes ved Lov, fordi det hverken er fornødent eller gavnsligt, uden videre at optage enhver Forfremmelse. Jeg er meget langt fra at troe, at det nedsetter Folkerepresentationen i Folkets Dine, at man offentlig her, som andetsteds, viser, at man med Opmærksomhed følger de Tilfælde, hvoraf den ærede Forespørger har oplyst mange; jeg troer, det kun kan være til Gavn; jeg for min Deel anseer det for særdeles ønskeligt, og jeg maa paastaae, at Grundloven antager det Selveffende.

David: Da den Anskuelse, som jeg har yttret under den grundlovgivende Forsamling, er bleven omtalt idag, skal jeg tage mig den Frihed at sige et Par Ord om nærværende Interpellation. Hvad Sagens Realitet angaaer, maa jeg, som jeg bestandig har gjort det, fra det constitutionelle Standpunct antage, at det vilde være rigtigt at fastsætte den Regel, at den Rigsdagsmand, der forfremmes til et lønnende Statsembede, skulde underkaste sig Gjenvalg; men at gaae saa vidt som den ærede Interpellant har gjort det, og netop for, som han sagde, at gjennemføre Grundlovens § 62, at udstrække Gjenvalgs-Mulighe-